

Veronica Pavel Lerner

Peripeții canadiene

EDITURA

LEVIATHAN

Veronica Pavel Lerner

Peripeții canadiene

Veronica Pavel Lerner

Peripeții canadiene

proză scurtă

Ilustrații de Adelaida Mateescu

Prefață de Costin Tuchilă

EDITURA

LEVIATHAN

București, 2024

Ilustrația copertei: Tudor Banuș, *Ecce Homo Facebookus Erectus*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PAVEL LERNER, VERONICA

Peripeții canadiene : proză scurtă / Veronica Pavel Lerner ; il. de Adelaida Mateescu ; pref. de Costin Tuchilă. - București : Editura Leviathan, 2024

ISBN 978-630-6601-03-5

I. Mateescu, Adelaida (il.)

II. Tuchilă, Costin (pref.)

821.135.1

© Editura Leviathan, 2024

© Veronica Pavel Lerner

© Adelaida Mateescu

Editura Leviathan aparține Asociației Culturale Leviathan.

Adresa: Str. Gura Vadului nr. 1, bl. G 26, sc. 5, et. 2, ap. 46,
sector 3, 032336 București, România

E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com
leviathan.romania@yahoo.com

Tel.: 0721019223; 0774641519

Adresa web: <https://editura.leviathan.ro>

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere totală sau parțială
a acestei ediții se pedepsește conform legilor.

Micul infern cotidian

Adaptarea emigrantului la o altă civilizație, diferită față de cea din care provine, singurătatea, excesul de tehnologie care poate duce la izolare, robotizarea comunicării, deprinderea cu un spațiu multicultural sunt principalele teme ale prozei Veronicăi Pavel Lerner în acest volum de *Peripeții canadiene*. Scrise cu nerv, cu o tăietură stilistică sigură, prozele sale alcătuiesc un mic infern cotidian, surmontabil numai prin răbdare și umor. Noile tehnologii, folosite uneori aberant, invadându-ne, pot conduce – se știe – la alienare. În locul unui dialog firesc care ar rezolva rapid o mică problemă, vorbim cu roboții, completăm liste electronice după ce am consultat, vai, manualul de utilizare... Absurd, dar e absurdul de zi cu zi, înfățișat cu ironie de scriitoarea stabilită în Canada. Iată un exemplu din multe altele din această carte: nebunia numerelor date nuanțelor de culori pentru păr, ruj, oă, care se schimbă foarte des, chiar zilnic, mister, într-adevăr „intangibil”...

Absurdul cotidian are formele cele mai diverse și le vom întâlni fixate în aceste savuroase crochiuri literare. La serviciul Protecția Animalelor, la care autoarea apelează pentru a scăpa de o pisică ajunsă pe balconul apartamentului său, prima întrebare este „ce culoare are animalul”. Esențială întrebare, cu certitudine... În perioada pandemiei de Covid, un distribuitor de dezinfectant este montat pe scara blocului, dar atât de sus încât nimeni nu-l poate folosi. După o lectură pe telefonul mobil a proprietăților diverselor „alimente sănătoase”, constăți

că, de fapt, nu ar trebui să mai mănânci nimic pentru că fiecare dintre cele două sute de exemple luate în discuție poate produce neplăceri. „Chiar m-ar interesa cum se hrănește autorul acestei memorabile lucrări de cercetare!”, comentează autoarea.

Din ironica *Teorie a covrigului* aflăm că gaura nevinovatului produs de panificație poate fi o ilustrare a confruntării dintre omul optimist și cel pesimist. Trebuie să privim, conform unei vorbe de duh, covrigul, și nu gaura lui, adică jumătatea plină a paharului. „Dar iată că, în cercetările mele, m-am ciocnit de o dilemă: supermarketurile nord-americane vând *bagels* al căror aluat e atât de crescut, încât legendara gaură de covrig a devenit minusculă și uneori e chiar invizibilă. Mi s-a explicat că, pentru covrigii americani, se folosește o altă rețetă, în care aluatul crescut tinde să desființeze gaura. Mă întreb dacă nord-americanul, optimist din fire, n-a inventat rețeta asta cu drojdie tocmai pentru a-l obliga pe consumator să considere covrigul și nu gaura.”

Astfel de reflecții ironice colorează, eficient stilistic, prozele Veronicăi Pavel Lerner, ilustrate de Adelaida Mateescu, artistă care excelează în desenul satiric, foarte potrivit aici și potențând textul, ca o poveste în poveste.

Costin Tuchilă

Traiul la bloc

Administrația blocului

Blocul în care locuiesc de peste 20 de ani are la parter o administrație al cărei personal s-a schimbat de mai multe ori în acest interval și, odată cu el, s-au schimbat și metodele de lucru. La început, când aveai nevoie de ceva, dădeai telefon, descriai problema și ei trimiteau reparatorul.

Mai târziu s-a trecut la epoca hârtiilor care au înlocuit telefonul: te duceai jos, puneai sub ușă o hârtiuță semnată în care cereai reparația și așteptai meseriașul. După ce a mai trecut o vreme, te duceai, completeai un formular dublu, îl semnai cu dată, iar meseriașul venea și repara.

Apoi, după ultima schimbare, am observat că formularele au dispărut, iar Mary, noua administratoare de origine italiană, nota ce îi spuneai pe o foiță și nu era nevoie de nicio semnătură. Mary – căreia i-am spus odată Maria, iar ea m-a întrebat dacă sunt și eu italiancă, i-am răspuns că-s româncă, i-a plăcut numele

meu Veronica și l-a pronunțat perfect. Foarte simpatică, tipa îmi spunea când va veni omul să repare.

Peste câteva luni, ni s-a cerut adresa noastră de email și la scurt interval a apărut un afiș în lift: joi, între orele 15.00–19.00, în holul blocului va fi instructajul pentru intrarea pe portalul de internet al blocului. În aceeași zi, primesc prin email o invitație să mă înscriu în portalul lor, pentru că, de acum încolo, toate cererile de reparații se vor face prin internet.

Încercasem deja să-mi deschid cont și după câteva rateuri enervante am reușit să mi-l deschid și să pot trimite electronic o cerere de reparație. Deși aveam deja cont, m-am dus totuși în acea joi în hol. Câțiva tinerei dădeau chiriașilor un *manual de utilizare*. Am, din meseria mea de chimistă, experiență cu aceste manuale: ele sunt înțelese numai de cei care știu deja cum funcționează sistemele. Pentru ceilalți, ele rămân definitiv misterioase și, deci, inutile!

Întoarsă în apartament, văd că lampa de pe hol, cea din fața apartamentului meu, nu funcționează. Am mai avut problema asta și Mary a rezolvat-o rapid de fiecare dată. Dar acum, trebuia să recurg la formula electronică.

Intru în cont la secțiunea *cerere de reparație*, unde am găsit foarte multe opțiuni pentru definirea problemei: țevi defecte, scurgeri de apă, porțiuni de tavan căzute, geamuri blocate etc. În sfârșit, am dat peste *electrice*, unde iarăși s-au deschis alte zeci de posibilități, dar niciuna nu se potrivea cu ce reclamam eu, adică un bec ars la o lampă din fața apartamentului. Am pus ceva la nimereală și am trecut la faza următoare: trebuia să aleg în ce loc era problema: în baie, bucătărie, sufragerie, balcon etc., sau era într-un *spațiu privat*. Opțiunea *în fața apartamentului* nu era.

Aici m-am încurcat: ce înseamnă *spațiu privat*? Culoarul nu e spațiu privat, dar faptul că e întuneric deranjează privirea mea care e privată! Vecina de palier, o doamnă care de 20 de ani îmi spune că se va muta în alt oraș, dar n-a făcut-o, are, poate de la un accident, un ochi de sticlă și ea nu observă întunericul. Dar eu, da! Ceea ce văd e deci *spațiu privat*? Sau ce ar putea fi? Mi se pare că într-un apartament închiriat, ce e în interiorul lui e *spațiu privat*!

Nedumerită, am lăsat locul necompletat și am trecut la următoarea întrebare: dacă am sau nu animale domestice pentru ca, în cazul în care vine reparatorul, animalul să fie închis. Tot pe palierul meu locuiește un alt vecin, cu un câine uriaș care latră tot timpul. Poate de singurătate, săracu'! Am văzut anul trecut pe ușa vecinului un avertisment de evacuare (poate nu plătise

chiria?) dar chiriașul n-a plecat, lipsește de acasă tot timpul și câinele latră amarnic! Eu, neavând animale, am bifat locul care permitea intrarea oricând în apartament. Practic însă, reparația era în afara apartamentului!

Am trimis cererea. După vreo oră am primit un email cu mulțumiri pentru reclamație și, după alte două, înștiințarea că mesajul meu a fost citit.

La peste o săptămână de la cerere, lampa era tot defectă. Stau și mă-ntreb: ar fi fost reparația mai rapidă dacă menționam că lampa era în *spațiu privat*?

Unde ești, Maryyyyyy?

Aventură în august

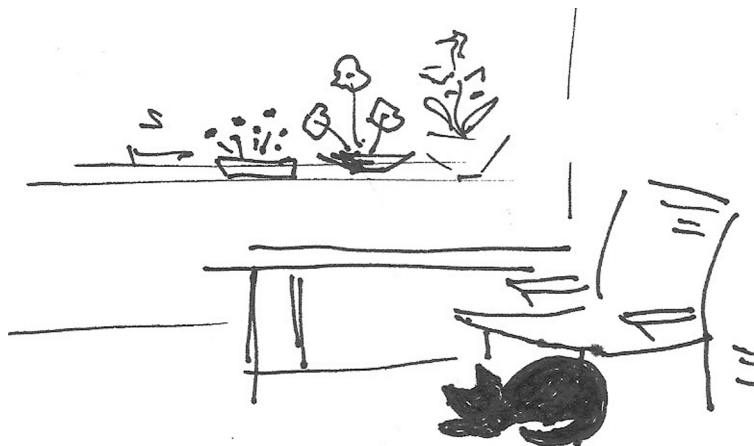
August e timpul vacanțelor, călătoriilor și, inevitabil, al aventurilor. Dar cine crede că, stând acasă, omul e ferit de aventuri, se înșală!

Tocmai când priveam din fotoliu niște transmisiuni sportive, într-o pauză publicitară, mă îndrept spre balcon să mai văd – din interior – florile cu care l-am împodobit. Era caniculă, geamurile erau închise și aerul condiționat, plasat în fereastră, făcea răcoare.

Balconul meu de la etajul 16 se întinde de-a lungul întregului apartament. În stânga se continuă la vecini, cu un parapet separator la a cărui bază e un spațiu foarte strâmt, prin care numai porumbeii pot trece. În dreapta, neavând vecini, balconul meu se termină.

Admirând florile, observ deodată, sub scaunul de la marginea din dreapta a balconului, acolo unde el se termină, o pisică neagră care doarme. Mi-a sărit inima de mirare: cum o fi ajuns pisica pe balconul meu? De unde a venit, sau cine o fi aruncat-o? După care a urmat logic întrebarea ce să fac cu ea. De luat în brațe nu puteam, sunt alergică la pisici și, cum era sâmbătă seara, administrația blocului la care aș fi apelat era închisă.

Mi-a venit ideea să sun o prietenă din apropiere, care are un câine, s-o rog să mi-o scoată de pe balcon. Dau de ea, îi povestesc treaba și-mi răspunde: „Vai, eu am deja patru pisici, n-o pot lua.”

Nici prin cap nu-mi trecuse să-i propun s-o ia, ci doar să mă ajute. Soțul ei, consultat în problemă, mi-a dat numărul de telefon al serviciului *Protecția Animalelor* și m-a sfătuit să încerc la ei.

Am sunat. După ce am fost transferată de la un robot la altul, după vreo 45 de minute am dat în fine de o persoană. I-am explicat situația. Prima întrebare a fost ce culoare are animalul. O fi asta o prioritate? Se dă oare întâietate animalelor *de culoare*? Au urmat întrebările la care mă așteptam. I-am dat adresa și mi-a promis că într-o oră va veni *ofițerul* să mă ajute. Și chiar a venit *ofițerul*, o tinerică în uniformă, purtând pe față o mască și cărând cu ea o cușcă și două scule ca de prins fluturi, dar de zece ori mai mari.

„Mă numesc Tracy”, s-a prezentat ea. „Aveți vreo problemă?”, a fost prima ei întrebare.

„Nu am altceva decât o pisică ajunsă ilegal pe balconul meu.”

A străbătut salonul, a ieșit pe balcon. Eu, fiind alergică, nu m-am apropiat. Și a început s-o alinte – desigur, în engleză – „Kiti-kiti” și s-o mângâie pe cap cu mănușile de cauciuc pe care le purta. Pisica a deschis niște superbi ochi verzi, a ridicat capul – avea o pată albă de blăniță ca guler – și a început să miaune.

„Vai ce frumos exemplar, zice Tracy, eu iubesc la nebunie pisicile, am două. Dar cum o fi ajuns aici?”

„Păi tocmai asta e, nu știu de unde a apărut”, răspund eu din casă.

„Doamnă, pisicile se strecoară prin spații foarte mici”, spune cu convingere Tracy. „La dreapta e capătul balconului, dar în stânga, uitați, e un mic spațiu; probabil a parcurs tot blocul și s-a oprit aici pentru că nu mai avea unde să se ducă.”

N-am măsurat capul pisicii, dar i-am spus lui Tracy că pisica se poate aplatiza la corp, însă capul nu și-l poate turti. N-a comentat, părea că acceptă misterul aterizării pisicii. A pus-o în cușcă spunând că stăpânul poate nici nu știe de dispariția ei, dar că *Asociația* lor o va îngriji și o va înapoia stăpânului imediat ce el îi va contacta.

Și așa am scăpat de pisică. A doua zi, 8 august, văd pe Facebook o mulțime de poze de pisici și urări de „La mulți ani!”. Aflu că era *Ziua Mondială a Pisicilor*.

De-acum încolo, pe 8 august, cu o săptămână înainte de Sf. Maria, voi serba *Ziua Mondială a Pisicilor*, iar în ajun, pe 7 august, neașteptata vizită a unei aventuroase pisici negre aterizată în chip misterios pe balconul meu de la etajul 16.

Numere și culori

Câte numere există? O infinitate. Câte culori? Șapte în curcubeu, cu numeroase nuanțe fiecare. Câte nume pot avea nuanțele? Ei? Aici e problema. N-avem cuvinte explicite pentru toate nuanțele sau, dacă avem, nu le ținem minte și atunci folosim numere! Simplu: în Canada, când cineva zugrăvește, de exemplu, merge la un magazin cu vopsele de toate culorile și nuanțele, iar achiziționarea se face pe baza unui catalog în care ele sunt identificate prin numere. Și, cum computerele folosesc limbaje bazate pe cifre, ele inventariază produsele și le facilitează viața și celor care vând, și celor care cumpără vopsele.

Cât de des zugrăvește cineva? La câțiva ani, să zicem. Drept care, chiar dacă se schimbă numerele culorilor, faptul nu deranjează; când vei cumpăra data viitoare, vei găsi la magazine culorile cu noua numerotare.

Să presupunem însă că nu avem nevoie de vopsele pentru zugrăvit, ci de un ruj de buze, de exemplu. Regula numerelor se aplică și la nuanțele acestora, cu atât mai mult cu cât, mai nou, rujurile au toate culorile curcubeului! Diferența este însă alta: cât de des cumpără cineva un ruj? Mult mai des decât zugrăvește! (O paranteză pentru cei care cred că numai femeile se rujează; astăzi e altfel!) Și, dacă se schimbă numerele culorilor de rujuri, degeaba te duci tu la magazin cu rujul anterior, cu numărul de trei cifre al nuanței pe care o porți, pentru că acel număr nu mai

corespunde nuanței celui vechi (în cazul meu 493), ci alteia, total diferită (violet sau bej, de exemplu). O întrebi pe vânzătoare (o tânără care folosește ruj albastru sau maro, asortat la unghii), ea îți spune cu nonșalanță că în ziua de azi codurile culorilor (adică numerele) se schimbă foarte des.

Nu-mi vopsesc unghiile cu oă, așa că la acest capitol n-am probleme. În schimb folosesc un șampon care-mi „înviează” culoarea naturală. Cât de des fac operația asta? Mai des decât cumpărarea unui ruj. Am ales un șampon, pe a cărui cutie scrie „șaten” (culoarea mea naturală) și are numărul 5. După o oarecare perioadă de folosire, acum vreo două luni, după ce mi-am dat cu acel șampon, cineva m-a întrebat:

- Ți-ai vopsit părul în negru?
- Nu, zic, am folosit același număr de șampon ca înainte.
- Cum așa? Nu se poate, ești mult mai închisă la culoare!

Merg la magazin, mă uit la sutele de nuanțe de culori afișate pe cutiile de șampon. Pe toate sunt poze cu niște duduițe cu părul în nuanța în care, zice-se, va deveni și al tău după șamponare. Dar pe toate ești atenționat cu următoarele: 1) culoarea de pe imagine nu corespunde întotdeauna cu cea reală și 2) culoarea finală a părului depinde de culoarea lui înainte de aplicarea șamponului.

Cum să rezolv dilema? Mă adresez unei vânzătoare mai în vârstă și o întreb care e culoarea șaten? Îmi arată nr. 5. Îi spun că nu mai e 5 pentru că, după șamponare, părul meu devine mult mai închis. După o mică pauză de gândire, vânzătoarea m-a sfătuit să încerc nr. 40, unde apare o imagine cu părul negru complet. Cum vânzătoarea era, ca să zic așa, mai „coaptă”, când mi-a spus „aveți încredere în mine, știu ce vă

recomand”, am crezut-o. Am folosit șamponul 40 și lumea mi-a spus că, în fine, e iarăși culoarea mea, mai deschisă. N-am înțeles logica nici a numerelor, nici a culorilor, misterul a rămas inteligibil, iar dacă aș fi reușit să-l dezleg, ar fi fost absolut inutil, schimbările de cod sunt de la o zi la alta.

Drogheriile explodează de mărfuri: farduri, alifii, șampoane, parfumuri, coloranți de păr, săpunuri solide, săpunuri lichide, spumante de duș, de baie, deodorante și multe altele, toate într-o infinită gamă de dimensiuni, culori și, bineînțeles, de numere. Mare noroc am că nu folosesc alifii, nu mă fardez și nu mă parfumez. Cât despre zugrăvitul de care vorbeam la început, apartamentul în care locuiesc din 1997 e și astăzi la fel de curat ca la început, așa că, din fericire, n-am încă nevoie de vopsele noi!

Teoria covrigului

Eram în liceu când profesorul de istorie, care presăra în formidabilele lui prelegeri mici vorbe de duh, ca să ne mențină atenția, ne-a învățat că trebuie să privim (și să consumăm) covrigul, nu gaura lui. Se referea, evident, la covrigii din România, la care gaura servea – cred – pentru punerea lor fie pe sfoară, fie pe coada cățeilor, nu pentru a o ignora, ci privi sau consuma, optimist, convrigul.

Mai târziu am auzit și varianta paharului cu apă și considera-rea, de optimiști, a jumătății pline. Nu pot spune că am negat varianta cu paharul, dar inima mi-a rămas la covrigi, fusese prima mea întâlnire cu *filosofia* lui.

Ajunsă la Montreal, m-am întâlnit cu renumiții și delicioșii covrigi – *bagels* – care, ca și cei din România, au gaură. Prăvăliile care îi coc și-i vând sunt deschise 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână. Se pare că e o rețetă veche, foarte apreciată, care acum a ajuns de la Montreal și la New York și Toronto, unde mă regalez cu ei. Covrigii și *bagels*-ii au toți o gaură considerabilă, pe care optimiștii, evident, o ignoră.

Lucrurile ar fi fost simple dacă mi-aș fi oprit atenția numai la covrigii din România și la cei din Montreal. Cu o mică indulgență, aș putea include în studiu și covrigii *pretzel*, cu mai multe găuri, la care opțiunile de optimist sau pesimist se multiplică!

Dar iată că, în cercetările mele, m-am ciocnit de o dilemă: supermarketurile nord-americeane vând *bagels* al căror aluat e atât

de crescut, încât legendara gaură de covrig a devenit minusculă și uneori e chiar invizibilă. Mi s-a explicat că, pentru covrigii americani, se folosește o altă rețetă, în care aluatul crescut tinde să desființeze gaura. Mă întreb dacă nord-americanul, optimist din fire, n-a inventat rețeta asta cu drojdie tocmai pentru a-l obliga pe consumator să considere covrigul și nu gaura.

Nu am adâncit cercetările, dar am observat că pe acest mare continent gogoșile sunt și ele diferite de cele știute de mine. Mă refer la gogoșile culinare, nu la cele metaforice, *minciuni*, deși există și delicioasele prăjituri *minciunele*, pe care polonezii le numesc *aripi de înger*, ca nu cumva să se creadă că un popor cu tradiție religioasă ar promova *minciuna*! Gogoșile culinare ale polonezilor sunt *normale* (ca în România): rotunde, unele umplute cu magiun și pudrate cu zahăr. Ei, aici vine poanta: nord-americanii au și ei gogoși, le numesc *donuts* și, surpriza surprizelor: au o gaură la mijloc. S-a micșorat (aproape lipit) gaura la covrigi (*bagels*), dar iată, gogoșile (*donuts*) au gaură.

Evident, trebuie cercetat în arhivele istorice dacă gaura de la *donuts* are și ea semnificațiile optimist/pesimist ale găurii de la covrigi/*bagels*.

Observațiile mele au continuat (voi supune documentările aprobării unui comitet avizat format din personalități care au demonstrat de-a lungul întregii lor cariere că nu gaura, ci restul covrigului constituie principala lor preocupare) și, în urma cercetărilor, am constatat că în magazinele canadiene care oferă consumatorilor un larg evantai de gogoși – *donuts* – există două feluri de gogoși specifice Canadei: cea cu gaură, numită *maple deep*, cu glazură de sirop de arțar și a doua, *canadian maple*, fără gaură – ca o gogoasă europeană – tot cu glazură de sirop de arțar (*maple*), umplută cu cremă de vanilie. Ambele variante sunt delicioase!

Desigur, Canada e o țară pașnică și în majoritatea cazurilor se aplică deviza *împacă și capra și varza*. Râmâne de văzut în ce măsură gaura de la *bagels* sau *donuts* intră în cugetările canadianului sau el preferă, pentru definirea optimismului sau a pesimismului, să aplice metoda jumătății pline sau goale a paharului. Cum toți canadienii preferă să bea bere, la studiul meu ar trebui adăugat faptul că ea se consumă direct din sticlă, deci ar fi vorba de jumătatea plină sau goală a *sticlei* de bere, nu a *paharului*. Canetele de metal cu bere ies din discuție, conținutul lor fiind invizibil atât optimiștilor cât și pesimiștilor.

Cercetările continuă!

Comerțul online

Simplu de comandat, livrare rapidă, satisfacție garantată! Acestea sunt cele trei elemente prin care este caracterizat comerțul online de marea publicitate care i se face. Desigur, agențiile de publicitate pretind că ele prezintă numai adevărul, micile exagerări nefiind *neadevăruri*.

Am avut nevoie să cumpăr o sticlă cu apă de colonie cu parfum de *lavandă*. Firma – o multinațională cunoscută – are magazine și în Canada, dar, ca să evit deplasarea, am hotărât să recurg la comerțul online. Iată cum s-au desfășurat cele trei elemente ale publicității firmei.

1. Simplu de comandat

După găsirea online a firmei, am intrat în catalogul cu produse. Am ales, din numeroasele expozate, secțiunea *Lavandă*, unde am găsit sute de creme, spumante de baie și multe altele. Apa de colonie pe care o căutam nu era.

Am trecut la cercetarea avansată, dar n-am găsit produsul. Mi-a venit ideea să telefonez la magazinul din Toronto ca să întreb dacă firma respectivă mai vinde produsul pe care-l cumpăram în trecut.

Sun de câteva ori la interval de 5 minute, nu răspunde. În cele din urmă dau de o voce tinerică. Am întrebat duduia dacă au

produsul. Sigur, dar costă mai scump decât anul trecut, în fiecare an se scumpește cu 10%. Cum eu nu-l mai cumpărasem de câțiva ani, prețul aproape se dublase. O întreb de ce nu e online, ca să-l pot comanda. Nu știe, dar îl pot comanda la ea.

Îi spun ce doresc și, după ce-i dau adresa mea poștală, ca să mi-l trimită, încep să-i dictez numărul cărții de credit. Regret, zice ea, dar nu avem dreptul să luăm numărul cărții de credit. Vă trimit un link prin email pe care intrați și introduceți acolo numărul cărții.

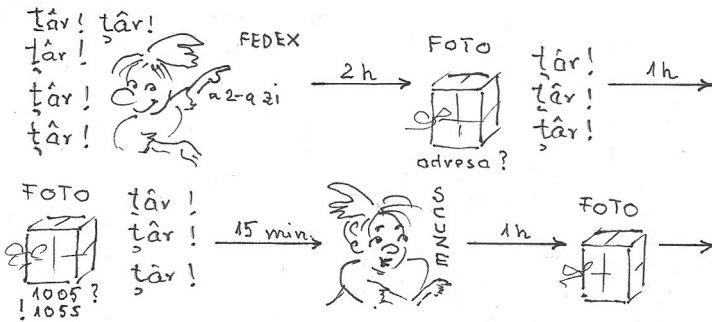
Primesc emailul, băjbâi pe linkul dat, nu mi se acceptă, după încă patru încercări (fi calmă, cliento, îmi zic!), la a cincea totul funcționează, plătesc produsul.

2. Livrare rapidă

Era într-o joi. Fata mi-a spus, la al cincilea telefon, pe care i l-am dat, că îl trimite cu *Fedex*, urmând să primesc produsul a doua zi. După vreo două ore primesc un email de la ea cu

fotografia pachetului. În fotografie, pe etichetă, era altă adresă, nu a mea. Sun iar. „Vai, doamnă, spune duduia, aceea e adresa mea, de expeditor, a dvs. e mai jos.” „Da, dar nu se vede, e prea jos.” Primesc, după altă oră, un email cu poza completă: numărul blocului meu e 1055, pe etichetă era scris 1005. Sun. Nu răspunde, repet operația, după 15 minute o prind, îi explic, se scuză, face altă etichetă, după o oră o primesc. „Da, dar e târziu, continuă duduia, agentul *Fedex* vine abia mâine, vineri și livrarea va fi poate luni sau marți.”

Vineri pe la ora 16.00 primesc un email de la duduie cum că agentul a venit și a ridicat pachetul. Îi cer *tracking number*, ca să pot urmări pachetul, mi-l dă și aflu că livrarea va fi marți dimineață între 9.30 și 12.30. Comandasem joi, *rapiditatea* lor va dura cinci zile, îmi spun.

Marți dimineață aștept livrarea. Nimic. După 12.30 mă uit pe site-ul dat de *tracking number*. S-a schimbat ora livrării: între 13.00 și 17.30. Aștept.

La ora 15.00 sună la buzzer. *Fedexul*. Deschid ușa de jos și, conform experiențelor mele anterioare cu livratul acasă, aștept ca angajatul să urce și să depună pachetul în fața ușii. Trec 5, 10, 15 minute, nimic. Caut iar pe site, scrie: „*pachetul a fost livrat, semnătura nu e necesară*”. Unde să sun? Pe cine să întreb?

3. Satisfacție garantată

Plină de nervi, mă hotărăsc să cobor cu liftul în holul blocului, să văd ce s-a întâmplat. Durata de numai câteva secunde a călătoriei cu liftul mi se pare o veșnicie. Intru în hol și... binecuvântată fie Canada cu oamenii ei cinstiți! Pe măsuta din mijloc trona pachetul meu. L-am înșfăcat și, ajunsă înapoi sus, l-am deschis. Happy end.

Iată *micile exagerări* ale publicității, care, trebuie să admit, n-a promis și etape *fără stres*!

Veronica Pavel Lerner – biobibliografie

Născută la București. Emigrează în Canada în 1982, la Montreal, iar în 1997 se mută la Toronto, unde își desfășoară în prezent activitatea de om de știință, editor, poetă și eseistă.

Studii

Universitatea București, Facultatea de Chimie. Cursuri de limba engleză la Universitatea McGill (Montreal).

Activitate științifică

Lucrări științifice de specialitate publicate în România, Canada, SUA. Canadian Expert in Analytical instrumentation in Gas Chromatography, *Chair person* în comisiile guvernamentale canadiene de specialitate.

Activitate publicistică, editorială și artistică în România și în alte țări

1998–2015, redactor la ziarul „Observatorul” din Toronto, premiat de Guvernul Canadei în 2008 și 2014 pentru promovarea culturii românești în Canada; membră a cenaclului de pe lângă această publicație.

Din 2019, redactor la revista ACSR, „Repere Literare” și membră a Cenaclului „Eminescu”.

Colaboratoare la publicații și posturi de radio din România, Canada, SUA, Irlanda, Israel: „Target 01”, „Melos” (revista Uniunii Compozitorilor din România), „Vatra veche”, „Leviathan”, „Astralis”, „Rexpublica”, „Signet”, „Singur”, „Nomen Artis”, „13 plus”, „LaPunkt”, „Cronograf (România), „Observatorul”, „Agenda canadiană”, „Semanalul”, „Candela de Montreal”, „Repere Literare”, „Destine Literare” (Canada), Radio Metafora (SUA), „Itaca” (Irlanda), „Jurnal Israelian” (Israel), „Alchemia”, „Nautilus” (International) etc.

Membră a Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România (UZPR)

Membră a Mississauga Writers Group (MWG), Canada

Membră a Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec (ASLRQ), Canada

Membră a Asociației Canadiene a Scriitorilor Români (ACSR)

Membră în juriul publicului CIMM (Concours International de Musique de Montreal), 2010, secția vioară

Editor și/sau administrator al unor site-uri literare în limba română.

Activitate literară

Volume publicate în România:

Miniaturi de dincolo de Ocean, proză scurtă, București, Editura Arhaeus, 2000

Gânduri printre rânduri, proză scurtă, poezii, București, Editura Arhaeus, 2001

Binecuvântatul prezent, poezii, Focșani, Editura Pallas Athena, 2006

Oameni pe care i-am cunoscut, proză scurtă, Târgu Mureș, Editura Vatra veche, 2015

Oameni – Repere – Mărturii. Veronica Pavel Lerner în dialog cu Nicolae Băciuț, Târgu Mureș, Editura Vatra veche, 2018, în cadrul proiectului *100 de cărți dedicate Centenarului Unirii*

Disonanțe de bon-ton, București, Editura Coresi, 2019

N. Steinhardt în care spui că nu crezi, Târgu Mureș, Editura Vatra veche, 2020

Neterminatele secunde, poezii, Târgu Mureș, Editura Vatra veche, 2020

Frumosului deschisă poartă, poezii, Târgu Mureș, Editura Vatra veche, 2023

Volume publicate în Canada:

Talking the World Over, short stories, Cranberry Tree Press, Canada, 2000

Smiles in the Mirror, short stories, poems, Cranberry Tree Press, Canada, 2002

Prezențe în antologii și enciclopedii:

Sonete în *Antologia sonetului românesc* de Radu Cârnelci, București, Editura Muzeul Literaturii Române, 2008

Poezii în *Antologia cenaclului literar Lira 21. A treia carte*, Bacău, Editura Art Book, 2012

Poezii în antologiile *Confluente lirice*, Iași, Editura PIM, 2012, 2014

Proză în volumul *N. Steinhardt – cu timp și fără timp*, ediție îngrijită de Nicolae Băciuț, Editura Nico 2012

Fișă personală în *Enciclopedia personalităților feminine din România* de George Marcu și Rodica Ilinca, București, Editura Meronia, 2012

Proză în *La confluență de gânduri. Antologie de proză*, Iași, Editura PIM, 2013

Poezii și proză în limba engleză în antologiile *Word Fest* ale grupului de scriitori MWG din Canada, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018

Poezii și proză în limba engleză în revista trimestrială electronică *E-zine* a grupului MWG

Poezii în antologia de poezii *Roșu mocnit*, Casa Gândului-Cleopatra, Bacău, Editura Rovimed Publishers, 2014

Poezii în limba franceză și proză în limba română în revista asociației ASLRQ, 2015–2018

Interviuri în revista asociației ACSR, „Destine Literare”, 2017–2018

Premii:

2015: Premiul I la concursul *Premiile Ars Poetica 2015*, secțiunea „Carte” pentru volumul *Oameni pe care i-am cunoscut*, Editura Vatra veche, 2015

2018: Diplomă de excelență „10/100” pentru contribuțiile la revista „Vatra veche”, pentru aportul la *Creșterea limbei românești/Ș-a patriei cinstire*, cu ocazia centenarului Marii Uniri și a 10 ani de existență a revistei „Vatra veche”

2019: Premiul UZPR, secțiunea „Carte de publicistică” pentru volumul *Oameni – Repere – Mărturii. Veronica Pavel Lerner în dialog cu Nicolae Băciuț*

2020: Distincția revistei „Itaca” pentru „Cea mai bună carte din Diaspora”, *Disonanțe de bon-ton*, Editura Coresi, 2019.

Cuprins

<i>Micul infern cotidian</i> , prefață de Costin Tuchilă	5
Traiu la bloc	7
Administrația blocului	7
Mirări	11
Salata de vinete <i>ca acasă</i>	15
Aventură în august	19
În căutarea roțiței pierdute	23
Prevenirea accidentelor	27
La bucătărie	31
Reparații în apartament	35
Momente canadiene	39
„Croitoria regală”	39
Multiculturalismul canadian	43
Numere și culori	47
Accident vestimentar	51
La gogoși	55
Sportul enigmatic	59
Vorba dulce mult aduce	63
Cultura emigrantului	67
Teoria covrigului	71
Despre <i>Zoomers</i>	75
Perioada pandemiei	79
Din fotoliul izolatului	79
Balconul și pandemia	83

Covidul și ambalajele	87
M-am tuns!	91
Errare humanum est	95
Vorbitul prin mască	99
Pățanie cu o varză, dar nu oarecare, ci... de Bruxelles!	103
La restaurant după Covid	107
Norul, lebăda și... acul de siguranță	111
Ne modernizăm	115
Aspiratorul	115
Comerțul online	119
Lectură pe telefonul mobil	123
O pană de internet și... tot restul	127
Rețete românești în America	131
Canadienii și tehnologia	135
Îngrijiri medicale	139
Durerea de dinți	139
Instantanee din spital (I)	143
Instantanee din spital (II)	147
Instantanee din spital (III)	151
Lărgirea orizontului	155
Oameni și... oameni	159
De prin vacanțe	163
Ouă umplute	163
Peripeții de vacanță	167
Mașina închiriată	171
Teatrul de păpuși	175
<i>Veronica Pavel Lerner – biobibliografie</i>	179

EDITURA

LEVIATHAN

La Editura Leviathan au apărut:

- Radu Comșa, *De ce și-a lăsat Petre P. barbă și alte povestiri*, proză scurtă, prefață de Costin Tuchilă, 130 p., 2021. ISBN 978-606-95136-0-6. Preț: 12 lei; 6 euro.
- Cornelia Bartels (Mönchengladbach, Germania), *Decupaje*, proză scurtă, prefață de Costin Tuchilă, postfață de Pușa Roth, 176 p., 2021. ISBN 978-606-95136-1-3. Preț: 15 lei; 8 euro.
- „Nino Nino” și poveștile copilăriei, texte și desene ale copiilor din grupul artistic „Nino Nino” din Brăila, din cadrul proiectului „Zâmbetul unește” al Asociației Culturale Leviathan, realizat împreună cu Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila, Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă. Prefață și prezentări de Lică Barbu, cuvânt introductiv de Mihaela Doinița Stanciu, postfață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 112 p., 2021. ISBN 978-606-95136-2-0. Preț: 15 lei; 8 euro.
- Pompilius Micu, *Un visător rătăcit în viitor*, proză scurtă, 128 p., 2021. ISBN 978-606-95136-3-7. Preț: 15 lei; 8 euro.
- Gina Zaharia, *Cartea de sub braț*, proză scurtă, prefață de Costin Tuchilă, postfață de Pușa Roth, referințe critice despre poezia și proza Ginei Zaharia. Coperta: Rudy Roth, 232 p., 2021. ISBN 978-606-95136-4-4. Preț: 20 lei; 10 euro.
- Camelia Cristescu (Insulele Baleare, Spania), *Rețete de supraviețuire între solstiții*, poeme. Cu un cuvânt introductiv al autoarei. Postfață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth. Foto copertă: lucrare de Rainer (Cuba). Ilustrații: Arisi (Palma de Mallorca, Spania). 166 p., ediție cartonată și broșată, 2021. ISBN 978-606-95136-5-1. Preț: 20 lei (broșată), 40 lei (cartonată); 10 euro (broșată), 20 euro (cartonată).

• Lică Barbu, *Aventurile lui Licuță dincolo de Capătul Lumii*, povestire, ilustrații de Cristina-Anamaria Paraschiv, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 116 p., 2021. ISBN 978-606-95136-6-8. Preț: 15 lei; 8 euro.

• Eric Alexander Roth (11 ani, Palma de Mallorca, Spania), *Vertical Gardens*, volum în limba engleză, cu ilustrațiile autorului. Coperta: Rudy Roth, 36 p., color, ediție de lux, cartonată, 2021. ISBN 978-606-95136-7-5. Preț: 30 lei; 15 euro.

• Gina Zaharia, *Povești pentru Ilinca*, literatură pentru copii, ilustrații de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 64 p., color, ediție de lux, cartonată, 2021. ISBN 978-606-95136-8-2. Ne-comercială. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit), ISBN 978-606-95394-0-8. Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

• Dan Caragea (Lisabona, Portugalia), *Despre corp și frumusețe în viață și în arte*, eseu, cu 88 de ilustrații color, ediție electronică (pdf, acces gratuit), 112 p., 2021. ISBN 978-606-95136-9-9. Volumul poate fi citit și descărcat de pe portalul editurii.

• Ionuț Cristache, *A doua față*, roman, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 180 p., 2022. ISBN 978-606-95394-1-5. Preț: 20 lei; 10 euro. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit), ISBN 978-606-95394-7-7. Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

• Ovidiu Gligu (Liège, Belgia), *Uimitoarele aventuri ale grăsanului Mickey din Zona Gării*, roman liric, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 114 p., 2022. ISBN 978-606-95394-1-5. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Marieta Cristian, *La pas cu absolutul*, poeme, prefață de Victoria Milescu. Coperta: Rudy Roth, 138 p., 2022. ISBN 978-606-95394-3-9. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Vasilica Grigoraș, *Evoluția ideilor filosofice la Dimitrie Cantemir*, prefață de Costin Tuchilă, referințe critice despre volumele publicate de Vasilica Grigoraș. Coperta: Rudy Roth, 124 p., 2022. ISBN 978-606-95394-4-6. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Marius Cosmin Vasile, *Eficiență și performanță în ecuația agrobusiness*, prefață de Prof. univ. dr. Manole Victor. Coperta: Rudy Roth, 222 p., 2022. ISBN 978-606-95394-5-3. Preț: 30 lei; 12 euro.

• Iuliana Dinu, *Povestiri cu tâlc, fabule pentru copii*. Desene color de Alexandra Barbu, clasa a VI-a, Școala nr. 2, Voluntari – Ilfov. Cuvânt înainte al autoarei, postfață de Costin Tuchilă, referințe critice despre cărțile autoarei. Ilustrația copertei: Alexandra Barbu. 120 p., 2022. ISBN 978-606-95394-6-0. Preț: 30 lei; 12 euro.

• Pușa Roth, *Aventurile lui UNU*, poveste pentru copii, ilustrată cu desene de Albert Frederick Roth (7 ani, Palma de Mallorca, Spania). Coperta: Rudy Roth, 36 p., color, ediție de lux, cartonată, 2022. ISBN 978-606-95394-8-4. Preț: 35 lei; 15 euro.

• Fernando Pessoa, *Mesajul (Mensagem)*, ediție bilingvă, traducere din limba portugheză, prefață și note de Dan Caragea. Coperta: Rudy Roth, 228 p., 2022. ISBN 978-606-95394-9-1. Preț: 25 lei; 12 euro. Premiul Cartea anului 2022 acordat de Filiala București – Traduceri Literare a Uniunii Scriitorilor din România.

• Cristian Vasile, *Eficiența managementului în sistemul serviciilor medico-sanitare*. Cu bibliografie și date despre autor. Coperta: Rudy Roth, 132 p., 2022. ISBN 978-606-95528-0-3. Preț: 25 lei; 10 euro.

• Gina Zaharia, *aniG*, poeme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 108 p., 2022. ISBN 978-606-95528-2-7. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Florin Solomon, *Cartea mea*, poeme, prefață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 220 p., 2023. ISBN 978-606-95528-3-4. Ediție necomercială.

• Florin Solomon, *O lacrimă dacă aș fi*, poeme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 184 p., 2023. ISBN 978-606-95528-4-1. Ediție necomercială.

• George Corbu, *Caragiale versus Urmuz, Efigii în epigrame*, prefață de Costin Tuchilă. Grafică de Rudy Roth, 154 p., 2023. ISBN 978-606-95528-5-8. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Letiția Vladislav, *Herr Wang și genitivul*, proză scurtă, prefață și coperta: Costin Tuchilă, 254 p., 2023. ISBN 978-606-95528-6-5. Preț: 25 lei; 11 euro.

• Valentin Emil Mușat, *anamneze*, poeme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 84 p., 2023. ISBN 978-606-95528-7-2. 2023. Preț: 18 lei; 8 euro.

• Dori Lederer, *Când îngerii se dezbracă de aripi*, roman, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Costin Tuchilă, 194 p., 2023. ISBN 978-606-95528-8-9. Preț: 25 lei; 11 euro.

• Pompilius Micu, *A(furisi)sme. Gânduri pentru... banca timpului*, aforisme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Costin Tuchilă, 110 p., 2023. ISBN 978-606-95528-9-6. Preț: 20 lei; 9 euro.

• Constantin Radu Vasile, *33 de interioare, mandale și cioburi în care m-am văzut orb din naștere*, prefață de Costin Tuchilă, 74 p., 2023. ISBN 987-63-06601-00-4. Preț: 15 lei; 7 euro.

• *Lumea în culorile copilăriei*, desene ale copiilor din Grupul artistic „Nino Nino”, Brăila, din cadrul proiectului „Zâmbetul unește”, proiect al Asociației Culturale Leviathan. Album integral

color, ediție de lux. Cuvânt înainte de Pușa Roth. Prezentări de Lică Barbu. Coperta: Costin Tuchilă, 70 p., 2023. ISBN 979-630-6601-02-8. Preț: 30 lei.

• Nicolae Feraru, *Prima iubire, țambalul*, memorii, ediție îngrijită de Elena Stoican. Cu album fotografic din arhiva Nicolae Feraru. Coperta: Rudy Roth, 144 p., 2023. ISBN 978-630-6601-01-1. Preț: 30 lei; 10 euro, 11 dolari.

Cărțile au prețuri foarte accesibile și sunt editate în condiții grafice deosebite.

Pe portalul editurii, detalii despre volume și autori, fragmente din cărți. Adresa: <https://editura.leviathan.ro/>

Toți cei care doresc să colaboreze cu Editura Leviathan sau să cumpere cărțile noastre ne pot contacta pe adresele de mail:

costintuchila@gmail.com

pusa.roth@yahoo.com

leviathan.romania@yahoo.com

Lector: Puşa Roth

Tehnoredactare: Leviathan. Apărut: 2024.

Format: 14,8x21 cm.

Editura Leviathan, Bucureşti, România.

E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com;

leviathan.romania@yahoo.com

Tiparul: P.F.A. Savu Nicoleta

E-mail: digitalceramicart@yahoo.com

Adaptarea emigrantului la o altă civilizație, diferită față de cea din care provine, singurătatea, excesul de tehnologie care poate duce la izolare, robotizarea comunicării, deprinderea cu un spațiu multicultural sunt principalele teme ale prozei Veronicăi Pavel Lerner în acest volum de *Peripeții canadiene*. Scrise cu nerv, cu o tăietură stilis-

tică sigură, prozele sale alcătuiesc un mic infern cotidian, surmontabil numai prin răbdare și umor. Noile tehnologii, folosite uneori aberant, invadându-ne, pot conduce – se știe – la alienare. În locul unui dialog firesc care ar rezolva rapid o mică problemă, vorbim cu roboții, completăm liste electronice după ce am consultat, vai, manualul de utilizare... Absurd, dar e absurdul de zi cu zi, înfățișat cu ironie de scriitoarea stabilită în Canada. [...]

Absurdul cotidian are formele cele mai diverse și le vom întâlni fixate în aceste savuroase crochiuri literare, ilustrate de Adelaida Mateescu, artistă care excelează în desenul satiric, foarte potrivit aici și potențând textul, ca o poveste în poveste.

Costin Tuchilă

ISBN 978-630-6601-03-5

9

786306

601035